

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

นับแต่ประเทศไทยมีการเปลี่ยนแปลงการปกครองเมื่อปี พ.ศ. 2475 ได้มีการพัฒนารูปแบบการปกครองส่วนท้องถิ่นตลอดมา พยายามให้ประชาชนมีการเรียนรู้การปกครองตามระบอบประชาธิปไตย โดยในปี พ.ศ. 2476 ได้มีการจัดตั้งเทศบาล ซึ่งเป็นการปกครองส่วนท้องถิ่นที่สมบูรณ์ขึ้นเป็นครั้งแรก โดยมีพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.2476 ซึ่งเป็นรูปแบบการปกครองที่จำลองจากการปกครองประเทศระบอบรัฐสภา แต่ปรากฏว่าไม่ประสบความสำเร็จไม่สามารถจัดตั้งสุขาภิบาลขึ้นในเขตท้องถิ่นที่ยังไม่เจริญมากนัก โดยเฉพาะในเขตชนบทเพราะประชาชนอาศัยอยู่อย่างกระจัดกระจายไม่สามารถยกฐานะเป็นเทศบาลหรือสุขาภิบาลได้ ทำให้ท้องถิ่นในชนบท ขาดการพัฒนาและประชาชนขาดการเรียนรู้ในการปกครองระบอบประชาธิปไตยในรูปแบบของการปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนั้นการวางแผนพัฒนาท้องถิ่นจึงเป็นไปตามความต้องการของส่วนกลางเพียงอย่างเดียว

ในส่วนของการบริหารงานในระดับตำบลในรูปแบบของสภาตำบลหรือองค์การบริหารส่วนตำบลในขณะนั้นเกิดจากแรงจูงใจของผู้นำประเทศ จอมพล ป.พิบูลสงคราม ซึ่งดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีได้เดินทางไปเยือนประเทศในแถบยุโรปและสหรัฐอเมริกา ซึ่งได้เห็นว่าการปกครองส่วนท้องถิ่นของประเทศเหล่านั้น เป็นการปกครองระบอบประชาธิปไตย เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาทั้งทางตรง และทางอ้อม ส่งผลให้การบริหารงานการพัฒนาท้องถิ่นเป็นไปตามความต้องการของคนในท้องถิ่น ดังนั้นจึงมีความตั้งใจที่จะให้ประเทศไทยมีองค์กรประชาธิปไตยในท้องถิ่น เหมือนกับนานาอารยประเทศ เมื่อเดินทางกลับประเทศไทยจึงได้สั่งการให้กระทรวงมหาดไทยจัดตั้งสภาตำบลขึ้นในปี พ.ศ.2499 ตามคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ มท 222 / 2499 เรื่อง ระเบียบบริหารราชการส่วนตำบลและหมู่บ้าน เพื่อให้สภาตำบลเป็นองค์กรที่เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการปกครองตนเอง และในปีเดียวกันนั้นได้จัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้น ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนตำบล พ.ศ.2499 ซึ่งเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับสภาตำบล (กรมการปกครอง. 2547 : 32)

การดำเนินงานของสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล ในรูปแบบที่จัดตั้งขึ้นเมื่อปี พ.ศ.2499 ไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร เนื่องจากความไม่พร้อมของฝ่ายราชการและประชาชนโดยฝ่ายราชการก็มีการควบคุม กำกับ ดูแล ซึ่งนำมาเกินไปจนขาดความเป็นอิสระ กรณีที่นายอำเภอมีอำนาจในการเปลี่ยนแปลง โครงการต่าง ๆ ที่สภาตำบลเสนอมาให้ จึงมีลักษณะควบคุมจากระบบการบริหารราชการส่วนภูมิภาคและส่วนกลางมาโดยตลอด รวมถึงการขาดแคลนงบประมาณขาดการบริหารจัดการที่ดี ขาดการมีส่วนร่วมของประชาชนในท้องถิ่น ตลอดจนจนประชาชนขาดความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (กรมการปกครอง. 2547 : 14-15)

จากการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการปกครองส่วนท้องถิ่นที่ผ่านมามีประกาศใช้พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537 โดยเหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่สภาตำบลซึ่งจัดตั้งตามประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ 326 ลงวันที่ 13 ธันวาคม 2545 ไม่มีความเป็นนิติบุคคล ทำให้การบริหารงานไม่สามารถดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ ขาดความคล่องตัวในการบริหารงานสมควรปรับปรุงฐานะของสภาตำบลและการบริหารงานของสภาตำบลเสียใหม่ให้สามารถรองรับการกระจายอำนาจไปสู่ประชาชนได้มากขึ้น รวมทั้งการยกฐานะสภาตำบล ซึ่งมีรายได้ตามเกณฑ์ที่กำหนดขึ้นเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล

องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นหน่วยการปกครองส่วนท้องถิ่นที่ใกล้ชิดประชาชนมากที่สุด มีอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาตำบลทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม เป็นหน้าที่ที่ต้องทำ 9 ประการ คือ 1) จัดให้มีการบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก 2) รักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดินและที่สาธารณะ รวมทั้งกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล 3) ป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ 4) ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย 5) ส่งเสริมการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม 6) ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุและผู้พิการ 7) คุ้มครองดูแลและบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม 8) บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น 9) ปฏิบัติหน้าที่อื่น ตามที่ทางราชการมอบหมาย โดยจัดสรรงบประมาณหรือบุคลากรให้ตามความจำเป็นและสมควร และเป็นกิจการที่อาจทำในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล อีก 13 ประการ คือ 1) ให้มีน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภคและการเกษตร 2) ให้มีและบำรุงไฟฟ้าหรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น 3) ให้มีและบำรุงรักษาทางระบายน้ำ 4) ให้มีและบำรุงสถานที่ประชุม การกีฬา การพักผ่อนหย่อนใจ 5) ให้มีและส่งเสริมกลุ่มเกษตรกรและกิจการสหกรณ์ 6) ส่งเสริมให้มีอุตสาหกรรมในครอบครัว 7) บำรุง

และส่งเสริมการประกอบอาชีพของราษฎร 8) การคุ้มครองดูแลทรัพย์สินอันเป็นสาธารณะของแผ่นดิน 9) ความสำเร็จจากทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนตำบล 10) ให้มีตลาดท่าเทียบเรือ และท่าข้าม 11) กิจการเกี่ยวกับพาณิชย์ 12) การท่องเที่ยว 13) การผังเมือง (ตามมาตรา 66,67 และ 68 แห่งพระราชบัญญัติสภาพตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2538 และแก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 5) พ.ศ.2546 และหน้าที่ในการจัดบริการสาธารณะให้กับประชาชนใน 6 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านโครงสร้างพื้นฐาน 2) ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต 3) ด้านการจัดระเบียบชุมชนและสังคม 4) ด้านการวางแผนและการส่งเสริมการลงทุน 5) ด้านการบริหารจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ 6) ด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น ซึ่งเป็นภารกิจหลักขององค์การบริหารส่วนตำบลและการที่จะพัฒนาให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีศักยภาพ จะต้องมีการวางแผนการพัฒนาในรูปแบบการมีส่วนร่วมของประชาชน โดยผู้บริหารจะต้องกำหนดนโยบายและจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเครื่องมือในการบริหารงาน (ประหยัด หงษ์ทองคำ, 2543 : 25)

ตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลตามที่กล่าวมาแล้วข้างต้นสามารถแก้ไขปัญหาดังกล่าวในตำบลได้อย่างครอบคลุม เพราะมีอำนาจหน้าที่และงบประมาณในการบริหารงาน แต่การวางแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล ยังไม่สามารถวางแผนพัฒนาได้อย่างครอบคลุมและการแก้ไขปัญหายังไม่เป็นไปตามความต้องการของคนส่วนใหญ่ในหมู่บ้านและตำบล รัฐจึงได้กำหนดแนวทางแก้ไขโดยให้มีการจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้น โดยการจัดเวทีประชาคมจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล ทั้งแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา และแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล 3 ปี โดยให้ประชาชน ผู้นำทั้งผู้ใหญ่บ้าน กำนัน สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลและผู้นำไม่เป็นทางการ ประชาชนชาวบ้าน ผู้นำทางศาสนา ผู้นำกลุ่มองค์กรในหมู่บ้านมาประชาคมร่วมกัน เพื่อหาปัญหาที่แท้จริงของประชาชน จึงส่งผลให้ประชาชนได้มีโอกาสปกครองตนเองมีส่วนร่วมในชุมชนและในอนาคตประชาชนจะมีบทบาทหน้าที่ในท้องถิ่นของตนเองมากขึ้น ตลอดจนรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลจะเพิ่มมากขึ้นกว่าเดิม ดังนั้นหากองค์การบริหารส่วนตำบลมีการจัดทำแผนพัฒนาที่ดี จะทำให้การบริหารประชาชนและการบริหารงานภายในองค์กรดีขึ้นไปด้วย การบริหารงานก็เป็นไปด้วยความเรียบร้อย สร้างสรรค์ความผาสุกและอยู่ดีกินดีให้แก่ประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพการวางแผนพัฒนาเป็นกระบวนการเริ่มแรกของการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบล และเพื่อให้สอดคล้องกับแนวคิดในการกระจายอำนาจราชการจึงมุ่งเน้นให้ประชาชนเข้ามีส่วนร่วมด้วย ซึ่งน่าจะเป็นวิถีทางที่ถูกต้องที่จะ

ส่งเสริมให้ประชาชนได้รับรู้ถึงสิทธิและหน้าที่ของตน และเข้าใจถึงการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยแบบตัวแทนได้อย่างถูกต้องตลอดจนหน่วยงานปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถจัดสรรทรัพยากร ที่มีอยู่อย่างจำกัด ไปใช้พัฒนาท้องถิ่น ได้สอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการของประชาชนโดยแท้จริง และตรงกับความต้องการ (สุวรรณ พินิตานนท์. 2546 : 12)

ความเข้มแข็งขององค์การบริหารส่วนตำบลคือภารกิจและหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลในการแก้ไขปัญหาและสนองตอบความต้องการของท้องถิ่นเพื่อให้ท้องถิ่น ก้าวหน้า มีฐานะเศรษฐกิจที่ดี และความสะดวกสบายแต่เนื่องจากปัญหาและความต้องการของแต่ละท้องถิ่นมีความแตกต่างกันออกไปตามปัญหาและความต้องการของท้องถิ่นนั้น ๆ องค์การบริหารส่วนตำบลในฐานะเป็นองค์การสาธารณะ (Public organization) จะมีบทบาทเป็นตัวแสดงนโยบายเจ้าของเรื่อง ซึ่งเป็นขั้นตอนการปฏิบัติงานตามภารกิจและหน้าที่ตามกระบวนการนโยบายสาธารณะ (Public policy process) กล่าวคือ จะเริ่มกำหนดนโยบายหรือแผนก่อนจากนั้นจึงนำนโยบายหรือแผนที่กำหนดขึ้นไปปฏิบัติให้ประสบผลสำเร็จ จะได้รับผลผลิต (Outputs) และผลลัพธ์ (Outcomes) ออกมาเมื่อเป็นเช่นนี้การปฏิบัติงานตามภารกิจและหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลจึงหมายถึงการดำเนินการแก้ไขปัญหาและสนองตอบความต้องการของท้องถิ่นซึ่งประกอบด้วยการกำหนดนโยบาย การนำนโยบายและแผนไปปฏิบัติ และผลของนโยบายสาธารณะขององค์การบริหารส่วนตำบล คือ แผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล (สุวรรณ พินิตานนท์. 2546 : 17)

การปกครองท้องถิ่นเป็นรากแก้วที่สำคัญของการปกครองระบอบประชาธิปไตยซึ่งจะเกิดขึ้นได้ในสังคมจะต้องเกิดจากการมีส่วนร่วมในกระบวนการทางการเมืองและการบริหารของประชาชน เพราะการมีส่วนร่วมในกระบวนการที่มีผลต่อวิถีชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชนเองอันถือว่าเป็นการกำหนดชะตาชีวิตของประชาชนด้วยตัวของประชาชนเอง ดังเช่นการมีส่วนร่วมของประชาชนในการปกครองท้องถิ่น จึงเป็นกระบวนการพัฒนาโดยประชาชนที่ยึด “ประชาชน” เป็นศูนย์กลางของการพัฒนาและเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการเสริมสร้างพลังอำนาจ (Empowerment) ของประชาชนที่นำพาสังคมไปสู่การมีประชาธิปไตย หากขาดซึ่งการมีส่วนร่วมของประชาชนในการปกครองท้องถิ่นเท่ากับกระบวนการปกครองท้องถิ่นขาดซึ่งความชอบธรรมในกระบวนการให้นักการเมืองท้องถิ่นเข้ามามีอำนาจ ซึ่งส่วนใหญ่ของนักการเมืองท้องถิ่นต่างก็มีความตั้งใจหรือแผนที่จะก้าวหรือพัฒนาตนเองไปสู่การเป็นนักการเมืองระดับชาติ จึงกล่าวได้ว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนในการปกครองท้องถิ่นเป็นรากฐานที่สำคัญของการปกครองระบบประชาธิปไตยซึ่งเป็นการปกครองโดย

ประชาชนและเพื่อประชาชนอย่างแท้จริง รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ได้บัญญัติเฉพาะการมีส่วนร่วมของประชาชนไว้ในหมวด 9 ว่าด้วยการปกครองท้องถิ่น และหมวดที่ 3 ว่าด้วยสิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย โดยกำหนดให้ประชาชนต้องมีส่วนร่วมทางการเมืองและการปกครอง

องค์การบริหารส่วนตำบลโนนตาล ได้รับการแต่งตั้งขึ้นจากสภาตำบลโนนตาลตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท 0318/51601 ลงในวันที่ 16 ธันวาคม 2539 เรื่องการจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อขอให้ดำเนินการประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศทั่วไป เล่ม 113 ตอนพิเศษที่ 52 ลงวันที่ 25 ธันวาคม 2539 โดยได้ดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2546 จากผลการดำเนินงานที่ผ่านมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2551-2553 ด้วยองค์การบริหารส่วนตำบลโนนตาล มีชนบทธรรมนิยมประเพณีไทยเชื้อและส่วนหนึ่งเป็นไทโซ่ ซึ่งเป็นวัฒนธรรมดั้งเดิมของท้องถิ่น แห่งนี้ และปัจจุบันยังคงอนุรักษ์วัฒนธรรมอันดีไว้ ในด้านผลผลิตทางการเกษตร ทั้งตำบลมีปริมาณน้ำฝนตกเฉลี่ย มากกว่า 2,100 มม./ปี ภูมิอากาศและภูมิประเทศ เหมาะสมแก่การเกษตร เช่น ปลูกข้าวเหนียว ข้าวเจ้า หอมมะลิ ปลูกสับปะรด ขางพารา และพืชอื่นๆ

ในการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลโนนตาลมีปัญหาที่สำคัญทำให้การดำเนินการไม่เต็มศักยภาพกล่าวคือ ประชากรส่วนใหญ่ ประกอบอาชีพด้านการเกษตร มีฐานะยากจน และขาดการศึกษาขาดการเรียนรู้ เพื่อการพัฒนาอาชีพของตนเอง องค์การบริหารส่วนตำบลโนนตาล ตั้งอยู่ค่อนข้างห่างไกลจากตัวเมืองที่เป็นศูนย์กลางทางการค้าและการบริหารของประเทศ ส่วนการคมนาคมไม่ค่อยสะดวก ทำให้มีค่าใช้จ่ายสูง ประกอบการต้องมีค่าใช้จ่ายเพิ่ม จากสินค้ามีราคาสูงขึ้นและค่าน้ำมันสูงขึ้น ผลผลิตตกต่ำ ค่าครองชีพสูง และที่สำคัญขาดผู้ลงทุนในพื้นที่ (องค์การบริหารส่วนตำบลโนนตาล, 2551 : 10) อย่างไรก็ตาม องค์การบริหารส่วนตำบลโนนตาลได้กำหนดแผนพัฒนาเพื่อปรับปรุงการดำเนินงาน และในการปรับปรุงนั้นน่าจะให้ประชาชนผู้ได้รับผลจากการดำเนินงานตามแผนพัฒนาเป็นผู้แสดงความคิดเห็น ผู้ศึกษาในฐานะที่อาศัยในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลโนนตาลมีความสนใจที่จะศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานตามแผนพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลโนนตาล อำเภอท่าอุเทน จังหวัดนครพนม เพื่อนำผลที่ได้เสนอต่อผู้บริหารในการนำไปพิจารณาปรับปรุงการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์การศึกษา

1. เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานตามแผนพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลโนนตาล อำเภอท่าอุเทน จังหวัดนครพนม
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนจำแนกตามอายุ ระดับการศึกษา และหมู่บ้านที่อยู่อาศัย ต่อการดำเนินงานตามแผนพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลโนนตาล อำเภอท่าอุเทน จังหวัดนครพนม
3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะของประชาชนต่อการดำเนินงานตามแผนพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลโนนตาล อำเภอท่าอุเทน จังหวัดนครพนม

สมมติฐานการศึกษา

1. ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานตามแผนพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลโนนตาล อำเภอท่าอุเทน จังหวัดนครพนม อยู่ในระดับปานกลาง
2. ประชาชนจำแนกตามอายุ ระดับการศึกษา และหมู่บ้านที่อยู่อาศัย มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานตามแผนพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลโนนตาล อำเภอท่าอุเทน จังหวัดนครพนม แตกต่างกัน

ขอบเขตการศึกษา

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา ในการศึกษาครั้งนี้ได้ ทำการศึกษาจากแผนพัฒนา 5 ด้านขององค์การบริหารส่วนตำบลโนนตาล อำเภอท่าอุเทน จังหวัดนครพนม คือ ด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ด้านการพัฒนาการเกษตร ด้านการพัฒนาและส่งเสริม การท่องเที่ยว ด้านการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม ด้านการพัฒนาบ้านเมื่อนำอยู่(องค์การบริหารส่วนตำบลโนนตาล. 2551 : 15)

2. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากร ในการศึกษาครั้งนี้ผู้ศึกษาได้กำหนดประชากร คือประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตปกครองขององค์การบริหารส่วนตำบลโนนตาล อำเภอท่าอุเทน จังหวัดนครพนม ปี พ.ศ. 2553 จำนวน 7,160 คน (สำนักทะเบียนอำเภอท่าอุเทน. 2553 : 16)

2.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตปกครองขององค์การบริหารส่วนตำบลโนนตาล อำเภอท่าอุเทน จังหวัดนครพนม ปี พ.ศ. 2553 จำนวน 7,160 ผู้ศึกษากำหนดขนาดตัวอย่างโดยวิธีการคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างตามวิธีการของยามานะ (Yamane, 1973 : 727) ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 380 คน

3. ขอบเขตด้านตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรอิสระ (Independent variable) ได้แก่ ข้อมูลทั่วไปของประชาชนผู้ตอบแบบสอบถาม ดังนี้

3.1.1 อายุ

3.1.2 ระดับการศึกษา

3.1.3 หมู่บ้านที่อยู่อาศัย

3.2 ตัวแปรตาม (Dependent variable) ได้แก่ ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานตามแผนพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลโนนตาล อำเภอท่าอุเทน จังหวัดนครพนม ในด้านต่างๆ จำนวน 5 ด้าน ดังนี้

3.2.1 ด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

3.2.2 ด้านการพัฒนาการเกษตร

3.2.3 ด้านการพัฒนาและส่งเสริม การท่องเที่ยว

3.2.4 ด้านการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

3.2.5 ด้านการพัฒนาบ้านเมืองน่าอยู่

4. ขอบเขตด้านพื้นที่

หมู่บ้านในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลโนนตาล อำเภอท่าอุเทน จังหวัดนครพนม จำนวน 15 หมู่บ้าน

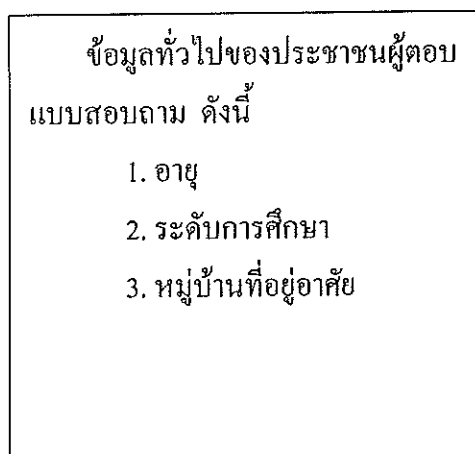
5. ขอบเขตด้านระยะเวลา

ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา ตั้งแต่เดือน กันยายน ถึง ตุลาคม 2553

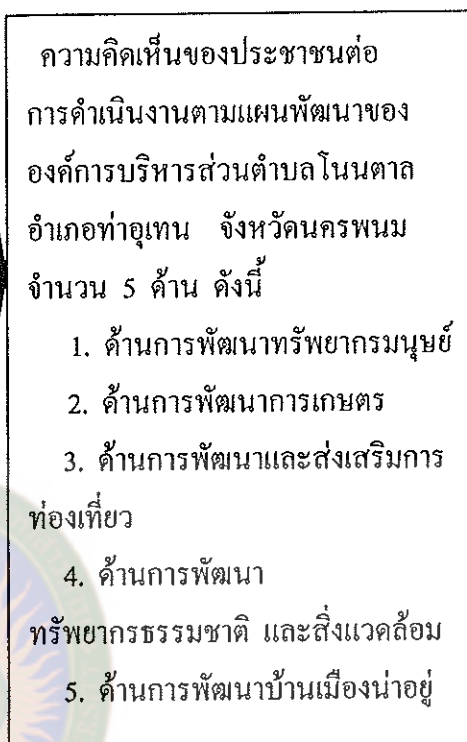
กรอบแนวคิดการศึกษา

จากการศึกษาแนวคิดทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้ศึกษาสร้างกรอบแนวคิดในศึกษาวิจัย ดังแผนภูมิที่ 1

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

แผนภูมิที่ 1 กรอบแนวคิดการศึกษา

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ประชาชน หมายถึง บุคคลผู้มีอายุ 18 ปีบริบูรณ์ที่มีสิทธิเลือกตั้งที่อาศัยอยู่ในเขตตำบลโนนตาล อำเภอท่าอุเทน จังหวัดนครพนม
2. ความคิดเห็น หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง และการแสดงออกด้วยการพูดหรือการเขียน อันเป็นพฤติกรรมที่สามารถสังเกตเห็นได้ ซึ่งอาจจะเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยก็ได้ ในการศึกษาครั้งนี้ หมายถึง ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานตามแผนพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลโนนตาล อำเภอท่าอุเทน จังหวัดนครพนม
3. องค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จัดตั้งตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 และแก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2546 ในการศึกษาครั้งนี้คือ องค์การบริหารส่วนตำบลโนนตาล อำเภอ

ท่าอุเทน จังหวัดนครพนม

4. การดำเนินงาน หมายถึง การปฏิบัติการกิจกรรมตามแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลโนนตาล อำเภอท่าอุเทน จังหวัดนครพนม 5 ด้าน ดังนี้

4.1 การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ หมายถึง การที่องค์การบริหารส่วนตำบลโนนตาลปฏิบัติตามแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล ดังนี้ จัดกิจกรรมพัฒนาตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ขยายโอกาสทางการศึกษาให้กับผู้ด้อยโอกาส พัฒนาความสามารถในการประกอบอาชีพให้ประชาชน จัดสวัสดิการให้ผู้ด้อยโอกาสและผู้สูงอายุ จัดกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมของประชาชน ส่งเสริมการดำรงชีวิตแบบประหยัดและเรียบง่าย

4.2 การพัฒนาการเกษตร หมายถึง การที่องค์การบริหารส่วนตำบลโนนตาลปฏิบัติตามแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล ดังนี้ ส่งเสริมการเพิ่มผลผลิตทางการเกษตร สนับสนุนการใช้ปุ๋ยชีวภาพแทนปุ๋ยเคมี จัดหาตลาดสินค้าทางการเกษตร ส่งเสริมกลุ่มอาชีพด้านการเกษตร ส่งเสริมเครือข่ายการเรียนรู้ด้านการเกษตร ส่งเสริมให้มีการประกันราคาสินค้าด้านการเกษตร

4.3 ด้านการพัฒนาและส่งเสริม การท่องเที่ยว หมายถึง การที่องค์การบริหารส่วนตำบลโนนตาลปฏิบัติตามแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล ดังนี้ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติอย่างเหมาะสม ปรับปรุงภูมิทัศน์แหล่งท่องเที่ยวทุกแห่ง ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงพาณิชย์ จัดศูนย์บริการนักท่องเที่ยวได้เหมาะสม มีการประชาสัมพันธ์ด้านการท่องเที่ยวอย่างสม่ำเสมอ

4.4 ด้านการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม หมายถึง การที่องค์การบริหารส่วนตำบลโนนตาลปฏิบัติตามแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล ดังนี้ ฝึกอบรมอาสาสมัครพิทักษ์ป่าชุมชนอย่างต่อเนื่อง จัดหาถังขยะบริการอย่างเพียงพอ ปรับปรุงสถานที่ทิ้งขยะอย่างเหมาะสม ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติจัดกิจกรรมให้ความรู้ประชาชนเกี่ยวกับการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

4.5 ด้านการพัฒนาบ้านเมื่อน่าอยู่ หมายถึง การที่องค์การบริหารส่วนตำบลโนนตาลปฏิบัติตามแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล ดังนี้ ซ่อมแซมเส้นทางคมนาคมให้ใช้ได้ ปรับปรุงระบบสาธารณูปโภคให้ใช้ได้ สนับสนุนให้เกิดชุมชนเข้มแข็งส่งเสริมการปกครองระบอบประชาธิปไตย จัดกิจกรรมป้องกันยาเสพติดอย่างสม่ำเสมอส่งเสริมการรักษาความสะอาดในชุมชน

5. แผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง แผนงานที่เตรียมขึ้นใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ในการศึกษาครั้งนี้ หมายถึง แผนพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลโนนตาล อำเภอท่าอุเทน จังหวัดนครพนม ปี พ.ศ. 2551 – 2553

ประโยชน์การศึกษา

ข้อสนเทศที่ได้จากการศึกษาจะนำไปใช้ปรับปรุงการดำเนินงานตามแผนพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลโนนตาล อำเภอท่าอุเทน จังหวัดนครพนม ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY